Germánská Nová Medicína

written by Vladimír Bartoš | 26. 12. 2025

Autor článku: Pathways Magazine

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

Na počátku éry transformace v oblasti zdraví a léčení nabízí Germánská Nová Medicína (GNM) revoluční přehodnocení toho, co bylo tradičně chápáno – a často s obavami označováno – jako nemoc. Jádrem GNM je hluboká změna paradigmatu, která zpochybňuje staletí staré vnímání a vybízí nás, abychom tyto biologické jevy nahlíželi optikou přirozené moudrosti a smyslu. Namísto pojmu „nemoc“, který je zatížen konotacemi poruchy a nepřízně osudu, nám GNM představuje koncept „biologických programů“, adaptivních reakcí těla na biologicky ohrožující, emocionálně nabité konflikty.

> **Cesta do této nově pojaté krajiny začíná jednoduchým, ale radikálním předpokladem: že symptomy a stavy, které prožíváme, nejsou chybami přírody ani selháním těla. Jsou to naopak inteligentní, účelné procesy, které náš biologický systém spouští v reakci na konkrétní životní konflikty.**

Moudrost biologických programů

Cesta do této nové krajiny začíná jednoduchým, ale radikálním předpokladem: že symptomy a stavy, které prožíváme, nejsou chybami přírody ani selháním těla. Jsou to naopak inteligentní, účelné procesy, které náš biologický systém spouští v reakci na konkrétní životní konflikty. Tento pohled nejen mění naše chápání zdraví a nemoci, ale také nově definuje naši roli v procesu uzdravování. Přijetím poznatků GNM a jejích pěti biologických zákonů otevíráme cestu k uzdravení, která je v souladu se samotnou podstatou života.

Podstatou tohoto nového chápání je uznání biologických programů jako způsobu, jakým nám příroda pomáhá překonávat životní nástrahy, zajišťuje naše přežití a usnadňuje náš růst a vývoj. Tyto programy, hluboce zakódované v naší biologii, odrážejí snahu těla obnovit rovnováhu a harmonii tváří v tvář emocionálnímu šoku a konfliktům. Posunem našeho slovníku od „nemoci“ k „biologickým programům“ se zbavujeme strachu a odporu, které často doprovázejí diagnózu, a otevíráme se hlubšímu dialogu s naším tělem.

Obnovení spojení s moudrostí přírody

Germánská Nová Medicína nejen mění způsob, jakým vnímáme nemoci, ale také revolučním způsobem mění celý náš přístup ke zdraví a klade důraz na harmonii mezi tělem, myslí a prostředím.

Když se vydáme na tuto poučnou cestu s GNM, neučíme se jen nový způsob pohledu na zdraví a nemoc, ale znovuobjevujeme naši vrozenou schopnost uzdravování, odolnosti a jednoty se vším živým. Tento úvod slouží jako pozvánka k prozkoumání renesance lidského vědomí, v níž se dřívější záhady biologie odhalují jako ucelené projevy moudrosti přírody, které nás vedou k životu v rovnováze, zdraví a hlubokém pocitu pohody.

Vydat se na cestu

Germánská Nová Medicína představuje transformativní přístup k pochopení a péči o zdraví, který vytvořil Dr. Ryke Geerd Hamer. Její základy jsou hluboce zakořeněny v principech přírodních věd a řídí se pěti biologickými přírodními zákony. Tento revoluční systém poznání představuje posun od tradičních názorů, překračujících konvenční lékařské teorie založené na četných hypotézách, k strukturovanému, na důkazech založenému rámci s hlubokým propojením s přírodním světem.

Názvy ‚Germánská Nová Medicína‘ a ‚Germanische Heilkunde‘ zahrnují hodnoty svobody, integrity a rodinné péče – vlastnosti, které jsou zásadní pro praxi a pochopení tohoto léčebného umění. Prostřednictvím Germánské Nové Medicíny může každý z nás ztělesňovat podstatu léčení („Heil“) s novými znalostmi („Kunde“) a odhalit pro sebe „léčivé znalosti“, které nabízejí paprsek naděje a nové paradigma v péči o zdraví a uzdravování.

Germánská Nová Medicína se odlišuje tím, že nesleduje interpretace konvenční medicíny, které jsou založeny na tisících hypotézách, díky nimž se jedná spíše o ideologicky motivovanou oblast než o přírodní vědu. **Naproti tomu Germánská Nová Medicína, založená na přísných přírodovědných principech,**

umožňuje reprodukci a ověření případů pacientů vědeckým způsobem. To bylo stvrzeno jejím ověřením na Univerzitě v Trnavě v roce 1998, což podtrhlo její empirickou přísnost a potenciál pro každodenní použití v oblasti zdravotní péče.

Metodika, na které je Germánská Nová Medicína založena, je pečlivě strukturována kolem pěti biologických přírodních zákonů, které zahrnují železné pravidlo rakoviny, zákon dvou fází všech zvláštních biologických programů (SBS) a tři další, které společně vedou k pochopení „nemocí" jako součásti biologicky smysluplných adaptačních programů. Biologické zákony spolu s dalšími empirickými pracovními pravidly nashromážděnými během čtyř desetiletí od svého vzniku nabízejí komplexní, systematizovaný přístup k medicíně, který byl dříve nedosažitelný.

Snad nejdůležitější je, že Germánská Nová Medicína ohlašuje novou éru posílení jednotlivců a rodin. Díky jejímu zakotvení v přírodních zákonech a biologických procesech již nejsme pasivními příjemci vnější zdravotní péče, ale aktivními účastníky naší cesty k uzdravení. Můžeme pochopit biologický kontext našich stavů, což snižuje strach a nejistotu a posiluje pocit kontroly nad naším zdravím a pohodu.

Přestože byla Germánská Nová Medicína ověřena a má potenciál revolučně změnit medicínu díky významnému zvýšení míry přežití, setkala se v některých lékařských a vědeckých kruzích s odporem. Tato neochota přijmout systém, který by mohl významně změnit podobu zdravotní péče, podtrhuje výzvy spojené se změnou hluboce zakořeněných paradigmat. Germánská Nová Medicína nicméně nabízí přesvědčivou vizi budoucnosti medicíny – vizi zakořeněnou v přírodních zákonech, které řídí samotný život, a slibující soudržný, vědecky podložený a hluboce humánní přístup k uzdravování a osobní pohodě.

Vydat se na cestu k pochopení a přijetí Germánské Nové Medicíny je jak osobním, tak kolektivním úsilím. Podstatou tohoto úsilí je hluboké volání po přírodních zákonech, které řídí zdraví a nemoc, „volání, které, jakmile je realizováno, působí, jako byste ho vždy znali a chápali" (Odkaz Nové Medicíny, Dr. Ryke Geerd Hamer). Přesvědčení Dr. Hamera o pravdivosti svých objevů odráží neochvějnou víru v univerzální pravdy, na nichž je Germánská Nová Medicína založena, pravdy, které, jakmile jsou osvětleny, se jeví jako samozřejmé a nepostradatelné.

Jak pokračujeme na této cestě, individuálně i kolektivně, činíme tak s vědomím, že Germánská Nová Medicína nabízí nejen lékařský model, ale i holistický rámec pro život v harmonii s přírodními zákony, které definují a řídí naši existenci. Praxe Germánské Nové Medicíny symbolizuje začátek nové éry v medicíně a kultuře – éry charakterizované návratem k přírodní moudrosti a harmonickému propojení psychiky, mozku a orgánů. Znamená konec éry, ve které lékaři disponují nepřiměřenou mocí nad pacienty, a ohlašuje budoucnost, ve které jsou jednotlivci suverénními vládci svého zdraví.

Porozumění univerzálnosti biologických zákonů

Pojem „biologický zákon" zaujímá ústřední místo v chápání přírodních věd a definuje principy, které jsou univerzálně platné a použitelné na všechny

případy v rámci jejich působnosti. Tyto zákony nejsou pouhými pozorováními, ale základními pravdami, které popisují konzistentní a předvídatelné vzorce biologických jevů. Podstatou biologického zákona je jeho univerzální použitelnost; je to princip, který platí bez výjimky a poskytuje rámec, prostřednictvím kterého lze pochopit a předvídat složitost biologických procesů.

Například princip, že každé lidské dítě musí být počato spojením spermie a vajíčka, je biologickým zákonem, protože platí bez výjimky ve všech případech. Podobně Wolffův zákon ukazuje, jak je struktura kosti přímo ovlivněna nárůstem hmotnosti, kterou nese, což vede ke zvýšení hustoty a hmotnosti. Tyto zákony jsou empirické, podložené konzistentním pozorováním a prediktivní, což umožňuje předvídat výsledky na základě známých vstupních údajů.

Pět biologických zákonů Germánské Nové Medicíny (GNM) je univerzálních a empiricky podložených a popisují vznik a průběh orgánově specifických biologických adaptačních programů v reakci na emočně-biologické konflikty. Tyto zákony formulují, jak biologický program každého orgánu řízený mozkem sleduje identifikovatelné, předvídatelné vzorce. První z nich ukazuje, že každému biologickému programu předchází šokující zážitek, tzv. Dirk Hamerův syndrom (DHS) – neočekávaný, akutní konflikt, který připravuje půdu pro následnou adaptaci orgánu. Stejně jako jiné biologické zákony poskytují i zákony GNM konzistentní a univerzální rámec pro pochopení a předpovídání biologických jevů.

Pět biologických zákonů

První biologický přírodní zákon – Železné pravidlo rakoviny – stanovuje, že původ každého biologického programu (významného biologického speciálního programu, SBS) spočívá v DHS (Dirk Hamer Syndrome), akutním, neočekávaném, izolujícím konfliktním šoku, který se projevuje současně na třech úrovních: psychické, mozkové a orgánové. Měřitelná stopa, kterou DHS zanechává v mozku, známá jako Hamerovo ohnisko nebo Hamer Herd (HH), se ukázala jako jeden z největších objevů v přírodních vědách.

Druhý biologický přírodní zákon – zákon dvou fází – odhaluje, že všechny biologické programy procházejí dvěma fázemi: fází aktivního konfliktu a fází vyřešeného konfliktu (pokud je konflikt skutečně vyřešen), přičemž „příznaky nemoci“ spadají do dvou kategorií odpovídajících těmto dvěma fázím. Takzvané „studené“ symptomy v lékařské literatuře se týkají konfliktně aktivní „sympatikotonické“ fáze a zánětlivé „teplé“ symptomy se vyskytují pouze v konfliktně vyřešené „vagotonické“ fázi hojení jako součást procesu obnovy a zotavení.

Třetí biologický přírodní zákon – ontogenetický systém významných biologických speciálních programů přírody, známý také jako „kompas“ Germánské Nové Medicíny, zdůrazňuje vztah mezi embryonálními zárodečnými vrstvami a specifickými oblastmi mozku, který určuje, jak různé orgány a tkáně reagují na různé konfliktní šoky, přičemž každý typ embryonální tkáně má naprogramovanou reakci buď na růst buněk (augmentaci), ztrátu buněk (diminuci) nebo přímou funkční změnu.

Čtvrtý biologický přírodní zákon – Ontogenetický systém mikroorganismů – převrací tradiční pohled na mikroorganismy jako pouhé „patogenní entity“ a místo toho je představuje jako nedílnou součást fáze obnovy po vyřešení konfliktu, přičemž každý mikroorganismus hraje specifickou roli při hojení adaptované tkáně orgánu zpět do normální homeostázy.

Pátý biologický přírodní zákon – „kvintesence“ – shrnuje pochopení, že každý adaptační biologický program slouží smysluplnému biologickému účelu, jehož cílem je vybavit organismy schopností lépe zvládat významné životní výzvy. Biologické programy nejsou způsobeny bezúčelnou, náhodnou chybou, ale spíše interagují s psychikou a prostředím, a tím vyjadřují inteligenci přírody, kde každý projev v biologii lze nyní srozumitelně pochopit, a proto i ocenit.

Harmonizace symfonie mysli a těla: Role mozku při koordinaci inteligentních adaptací

Začlenění klíčové role mozku, konkrétně Hamerova ohniska (HH), do našeho chápání Germánské Nové Medicíny (GNM) prohlubuje naše pochopení holistické a propojené přirozenosti těla. HH, jak je patrné z CT skenů mozku, představuje přesnou polohu v mozku, která odpovídá biologickému konfliktu prožívanému psychikou. Tento objev podtrhuje ústřední roli mozku při iniciování a řízení reakce těla na akutní emoční šok, který se projevuje inteligentními změnami v souvisejícím orgánu.

V kontextu GNM nelze význam HH dostatečně zdůraznit. Slouží jako řídící centrum, které řídí biologické programy těla v reakci na konkrétní emocionálně-biologické konflikty. Když jedinec zažije stresující událost nebo neočekávaný konfliktní šok (DHS), mozková relé odpovídající tomuto konkrétnímu emocionálnímu tématu se aktivuje s HH. Tato aktivita se projevuje soustřednými kruhy na CT skenu, což je přímý indikátor toho, že mozek zprostředkovává adaptivní reakci těla na psychický prožitek.

Přechod k hojení: fáze otoku

Po vyřešení základního konfliktu (v závislosti na okolnostech možná několik dní, měsíců nebo let po počátečním šoku) prochází mozek pozoruhodnou změnou od zvládání konfliktu k fázi hojení po vyřešení konfliktu. Tento přechod je poznamenán vznikem otoku v mozkovém relé, který signalizuje začátek regeneračního procesu těla. Otok představuje snahu mozku o vlastní uzdravení.

Současně odpovídající orgán, který se nacházel ve stavu adaptace na zvládnutí konfliktu (s buněčným růstem, ztrátou buněk nebo funkční změnou), vstupuje do fáze zánětlivé obnovy. Tato fáze je charakterizována zánětem, který je přirozenou součástí procesu hojení a signalizuje snahu orgánu vrátit se do stavu zdraví před konfliktem. Přítomnost zánětu není známkou dalšího onemocnění, ale pozitivním znamením snahy těla o uzdravení a obnovení normální funkce.

Symfonie uzdravování

Tento složitý tanec mezi mozkem a tělem, zprostředkovaný HH během konfliktní činnosti, s přechodem k otoku a obnově orgánů po vyřešení konfliktu,

zdůrazňuje nové paradigma v chápání zdraví a nemoci. Poukazuje na to, že nemoci nejsou pouze náhodnými poruchami nebo útoky na tělo, ale srozumitelnými důsledky sofistikované biologické strategie zaměřené na řešení těchto akutních konfliktů a traumat. Uznání ústřední role mozku v tomto procesu podporuje jemnější přístup k uzdravování, který zahrnuje emocionální a psychické dimenze zdraví.

Přijetí této perspektivy GNM umožňuje jednotlivcům i zdravotníkům vnímat cestu k uzdravení nejen jako návrat k fyzickému zdraví, ale jako holistické obnovení celkové pohody jedince. Toto chápání podporuje soucitnější a komplexnější přístup ke zdravotní péči, který zdůrazňuje důležitost řešení emocionálních kořenů fyzických symptomů, aby mohlo dojít k opravdovému uzdravení.

Ektodermální reakce na biologickou separaci: Odhalení tiché prosby kůže

V rozsáhlé oblasti Germánské Nové Medicíny (GNM) vypovídá projev epiteliálních vředů na vnější vrstvě kůže mnoho o hluboce zakořeněných emocionálních konfliktech, které prožíváme v souvislosti s odloučením a ztrátou. Tyto vředy, doprovázené různým stupněm znecitlivění nebo snížení citlivosti, slouží jako fyzický důkaz hlubokého dopadu ztráty fyzického kontaktu s těmi, kteří jsou nám drazí – ať už je to matka, rodina, přátelé nebo integrální pocit sounáležitosti se svou skupinou.

Biologický konflikt: Volání po opětovném spojení

V jádru tkáňové ulcerace leží úzkost z odloučení, separace, primární strach hluboce zakořeněný v naší kolektivní psychice, kde ztráta kontaktu s ostatními v přírodním světě tradičně znamenala rozsudek smrti. Tento konflikt spouští v těle řadu reakcí, které jsou v konvenční medicíně považovány za „patologické“, ačkoli každá z těchto reakcí má za cíl navigovat v zrádných vodách emocionálně-biologického chaosu. Během fáze aktivního konfliktu (ca-fáze) jedinec pociťuje necitlivost, což je biologický pokus otupit bolest odloučení snížením citlivosti kůže. Tato dočasná smyslová deprivace funguje jako obranný mechanismus, který umožňuje dočasné „zapomenutí“ na nepřítomné milované osoby, což odráží to, jak matka zvířete může dočasně nepoznat své potomky po odloučení kvůli ztrátě krátkodobé paměti – biologicky smysluplná obranná strategie.

Jádrem této biologické reakce je Hamerovo ohnisko (HH) v senzorické kůře mozku, která je u všech živočišných druhů částí mozku specificky spojenou s konflikty „odloučení“. Toto aktivní HH řídí sníženou citlivost kůže a vývoj mikroskopických vředů, které jsou sice neviditelné pouhým okem, ale značí tichý boj kůže. Kůže se stává drsnou, bledou a studenou v důsledku sníženého krevního oběhu, což je fyzický odraz emocí pociťovaných v důsledku odloučení. (Je důležité si uvědomit, že organismus může zažít „konflikt odloučení“ ovlivňující vnější kůži i v případech, kdy je náhle nutné se odloučit od něčeho, co je považováno za nebezpečné nebo nežádoucí.)

Cesta k uzdravení: Přijetí fáze hojení po vyřešení konfliktu

S vyřešením konfliktu se tělo vydává na pozoruhodnou cestu regenerace během

fáze hojení, která je charakterizována „vagotonií“ a dominancí parasympatického nervového systému. Tato fáze uzdravování se projevuje jako regenerace tkání, kdy předtím znecitlivělá a vředovitá kůže oteče, zčervená, zahřeje se a začne svědit – což je známka života a uzdravování, nikoli nemoci. Tyto příznaky, často mylně interpretované jako nové patologické stavy, jsou ve skutečnosti statečným úsilím těla o regeneraci a hojení, které proměňuje místo, kde předtím byla bolest, v rozkvetlou krajinu uzdravování.

Chronické stavy: přetrvávající ozvěny nevyřešených konfliktů

Přítomnost chronických stavů v rámci Germánské Nové Medicíny (GNM) je silným důkazem pokračujícího boje s dlouhodobými emocionálně-biologickými konflikty. Tyto stavy slouží jako jasný důkaz recidiv konfliktů a spouštěčů v prostředí, což naznačuje cyklický vzorec emocionálního šoku, který dosud nebyl zcela vyřešen. Z pohledu GNM není chroničnost pouze přetrváváním “nemoci”, ale spíše známkou toho, že původní biologické konflikty nadále ovlivňují psychiku, mozek a odpovídající orgánové systémy jedince.

Chronické stavy jsou často výsledkem opakovaných relapsů konfliktů a emočních spouštěčů, kdy jedinec prožívá stejný nebo podobný emoční stav, který původně spustil biologický program v okamžiku „šoku“ neboli DHS. Tyto spouštěče relapsů, nazývané „koleje“, jsou známkou obtíží při úplném zpracování nebo vyřešení emocionálního šoku, který je jádrem toho stavu. Každý relaps znovu roznítí konflikt v paměti, což vede tělo k opakování cyklu adaptace orgánů – od fáze aktivního konfliktu k další fázi hojení po vyřešení konfliktu – a tím se projevuje jako přetrvávající nebo opakující se symptomy.

Synchronizace psychiky, mozku a orgánů

Fenomén chronických symptomů podtrhuje složitou a synchronní souhru mezi psychikou, mozkem a orgány. Projevy symptomů v orgánech jsou přímým odrazem psychického šokového stavu, přičemž je to mozek, který zprostředkovává tuto hlubokou souvislost. V případě chronických onemocnění orgán nadále vyjadřuje konflikt v psychice a odráží emocionální „koleje“, které přetrvávají v životě jedince. Přetrvávání těchto stavů zdůrazňuje zásadní potřebu řešit okolnosti a emocionální rozměry uzdravení, které přesahují pouhé fyzické symptomy.

Uzdravení z chronických onemocnění podle GNM vyžaduje více než jen fyzické zásahy; vyžaduje hluboký ponor do emocionální a psychologické sféry zkušeností jedince. V rámci tohoto hlubokého ponoru se ukazuje, co v předchozích lékařských (i psychologických) modelech uzdravení chybělo. Zjišťujeme, že za utrpením těla a psychiky stojí sama příroda s touhou a potřebou biologického řešení konfliktu. Jinými slovy, bez sladění se s biologickým úsilím přírody o řešení základního konfliktu nemohou většina emocionálních nebo lékařských zásahů poskytnout více než dočasnou úlevu.

Terapie však může vypadat, že funguje, pokud psychika současně dokáže vyřešit biologicko-emocionální úzkost, a odhalit tak „tajemství“ „placeba“. Pro některé placebo poskytuje potřebnou podporu sebevědomí k překonání jejich předchozích vzorců bezmocnosti nebo izolace v jejich jedinečném stavu konfliktu.

Směrem ke komplexnímu řešení a uzdravení

Aby bylo možné přerušit cyklus chronických stavů a směřovat k komplexnímu uzdravení, je nezbytné identifikovat a řešit základní biologický konflikt. Abychom se přiblížili holistickému pohledu na „to, co biologie chce“, měl by tento přístup zahrnovat holistický pohled na emocionální životní okolnosti jedince a způsoby, jakými se tyto prvky prolínají s fyzickým zdravím. Podpůrná opatření, úpravy životního stylu a, co je důležité, pečující prostředí, které podporuje mezilidské vztahy, spolu s plným uvědoměním si základního konfliktu, mohou připravit půdu pro přerušení cyklu chronických symptomů. Tímto způsobem se synchronní tanec psychiky, mozku a těla může posunout od vzorce úzkosti a nemoci k harmonii a zdraví, což umožní jedinci vydat se na skutečnou cestu uzdravení a obnovy.

Zůstaňte na správné cestě

V neustále se vyvíjející oblasti lékařských poznatků se Germánská Nová Medicína (GNM) jeví jako maják poznání, který zpochybňuje konvenční pohledy na podstatu a vznik nemocí. GNM, zakořeněná v hlubokých souvislostech mezi psychikou, mozkem a orgány, představuje paradigma, v němž jsou nemoci chápány jako předvídatelné, přirozené důsledky významných biologických speciálních programů (SBS), inteligentně navržených reakcí na specifické emoční šoky známé jako Dirk Hamerovy syndromy (DHS). Tyto reakce, ačkoli jsou v tradiční medicíně diagnostikovány jako patologické stavy, představují adaptační mechanismus těla na nepředvídané emocionálně-biologické šoky, které jedince zaskočí nepřipraveného.

Endodermální adaptace: Absorbování nestravitelných kousků života

Vezměme si například tenké střevo, konkrétně jeho spodní část neboli ileum, endodermální orgán, kde se během fáze aktivního konfliktu projevuje konkrétní biologický konflikt ve formě buněčného růstu; v postkonfliktní fázi se pak projevuje jako zánětlivé onemocnění střev nebo Crohnova choroba. Emocionálně nabitý konflikt zde pramení z nestravitelného sousta, což se u lidí projevuje jako nestravitelný hněv se strachem z nedostatku něčeho, co potřebujeme k přežití. Představte si majitelku kadeřnictví, která po ztrátě svého nejlepšího zaměstnance, který odešel ke konkurenci, je nucena zavřít svůj podnik – její sny a aspirace se rozplynou v směsici úzkosti a nevyřešeného hněvu. GNM vysvětluje, že následný růst buněk ilea, který je více než jen „patologickým stavem“, je fyzickým projevem snahy těla lépe absorbovat a asimilovat symbolické „sousto“, který učinilo život nestravitelným. Ve skutečnosti bylo prokázáno, že tyto střevní nádory mají 10–20krát větší účinnost než normální trávicí výměšky. Archaicky řečeno, jsou určeny k tomu, aby pomáhaly rozložit nestravitelný kus/sousto.

Během aktivní fáze zůstává jedinec během růstu nádoru v ileu bez příznaků, což je pokus těla rozšířit svou trávicí a absorpční kapacitu, odrážející intenzivní touhu udržet si a integrovat „sousto“ života, které mu zdánlivě uniká. Po vyřešení konfliktu ustupuje kdysi asymptomatická konfliktní fáze fázi hojení, která se vyznačuje tuberkulózním kaseózním nekrotizujícím rozkladem nádoru (pokud jsou přítomny TB nebo jiné mykobakterie), fyzickým odstraněním nyní nadbytečných buněk a v metaforickém smyslu vypuzením

zaseknutého hněvu, který již není přítomen. Tato fáze, často diagnostikovaná jako Crohnova choroba, není poruchou, ale cestou k uzdravení, při které tělo pečlivě pracuje na opravě a rekalibraci poté, co emocionální bouře ustoupila. Symptomy chronického onemocnění se zde však také vyskytnou v přesném poměru k psychickým zážitkům z prostředí nebo spouštěčům, které znovu aktivují původní pocity šoku.

V tomto příkladu, stejně jako v mnoha dalších v rámci GNM, zůstává základní princip neměnný: nemoci, zejména nádorové projevy, nejsou selháním biologického systému, ale inteligentními, účelovými reakcemi na biologické konflikty, které narušily rovnováhu naší existence. Jak odstraňujeme vrstvy mylných představ a obav obklopujících nemoci, přibližujeme se k holistickému pohledu, který je v souladu se složitou moudrostí našeho biologického dědictví, a vstupujeme do éry, ve které porozumění a empatie připravují cestu k uzdravení.

Játra: Ohnisko konfliktů hladovění

Játra, jeden z nejdůležitějších orgánů v lidském těle, nejsou výjimkou ze složitého vzájemného působení mezi emocionálním šokem a fyzickými projevy. Podle zásad GNM lze nádory jater chápat jako biologickou reakci na hluboký konflikt hladovění nebo existenciální krizi, jako je například všeobecný strach z toho, že nebudete schopni zajistit výživu pro sebe nebo svou rodinu. Jako jeden z mnoha příkladů uveďme člověka, který se uprostřed ekonomických potíží potýká s děsivým poznáním, že přišel o své bezprostřední prostředky obživy, což vyvolává silný biologický konflikt v psychice-mozku-orgánu.

V konfliktně aktivní fázi (ca-fázi), v období sympatikotonie (sympatický boj nebo útěk), se tělo vydává na misi s cílem posílit své mechanismy přežití. V případě jater se to projeví vytvořením asymptomatického nádoru – globoidního adenokarcinomu resorpčního typu nebo adenokarcinomu sekrečního typu podobného květáku –, který vzniká s biologickým záměrem zvýšit schopnost jater absorbovat potravu a produkovat enzymy, což symbolizuje snahu těla optimalizovat příjem potravy a trávení během šoku z nedostatku.

Tyto nádorové útvary, viditelné jako tmavá kulatá ložiska na CT skenu, mohou zpočátku vyvolat znepokojení u nic netušícího jedince i zdravotnického pracovníka. Z pohledu GNM však symbolizují odolnost a přizpůsobivost organismu v podmínkách intenzivního stresu, aktivně reagujícího na biologickou nouzi způsobenou hladověním nebo existenční hrozbou. Tyto nádory jater, ať už se jedná o jednotlivá nebo vícenásobná ložiska, odrážejí akutní biologickou strategii zaměřenou na přežití.

> **To, co se dříve považovalo za buněčně zprostředkovanou „metastázu“ z primárního nádoru, se ukázalo být expresí druhého biologického konfliktu paniky zprostředkovanou mozkem.**

Jak se vypořádat se zranitelností: Porozumění „metastázám“ a nocebo efektu v GNM

Vezměme si příklad podnikatelky, která přišla o svůj podnik kvůli konkurenci, což vedlo k růstu buněk v ileu v důsledku vnímání této události jako konfliktu “nestravitelného sousta” (a hněvu). Pokud je tento střevní nádor diagnostikován jako nepříjemné překvapení, může být jedinec náchylný vnímat nádor jako hrozbu hladovění, protože „blokující střevní nádor“ může vyvolat strach z neschopnosti jíst nebo trávit potravu. Následná reakce v játrech v podobě buněčného růstu bude konvenční medicínou interpretována jako „buněčná metastáza“ (další „šokující“ diagnóza), ačkoli biologicky nejde o „maligní buněčný útok“ z původního nádoru, který se šíří, ale spíše o předvídatelnou reakci orgánů zprostředkovanou mozkem na specifický strach z hladovění, který je výsledkem „primárního nádoru“, který je vnímán jako „blokující“ průchod potravy střevem.

V širším měřítku odhaluje paradigma Germánské Nové Medicíny význam jevu známého v medicíně jako „nocebo efekt“. Můžeme vidět, že v období zvýšeného stresu může být zdraví jedince přímo ovlivněno iatrogenními nebo sebevyvolanými šoky strachu a paniky z příznaků a diagnóz. To, co se dříve považovalo za buněčně zprostředkovanou „metastázu“ z primárního nádoru, se ukazuje být expresí druhého biologického konfliktu paniky zprostředkovanou mozkem. Myšlenka „zlé, maligní buňky“ číhající v pozadí a způsobující katastrofu může být přeformulována do rámce, který předpovídá tento jev prostřednictvím mozkových HH, které přesně odpovídají každému novému místu „metastázy“. V těchto případech je důraz na „práci“ s GNM o to více nezbytný: zahrnuje společnou podporu řešení konfliktů DHS jednotlivce, jakož i vyvážení sympatikotonických stresových vzorců vagotonickými signály bezpečí a jistoty. Význam lékaře informovaného o GNM pro poskytnutí hierarchického pocitu bezpečí je pro úspěch mnoha lidí v našem moderním „civilizovaném“ světě neocenitelný.

Uzdravování pomocí Germánské Nové Medicíny: Jak na to?

Míra a intenzita adaptace orgánu odráží intenzitu a trvání biologického konfliktu. Tyto změny orgánů mají také jasný začátek, stejně jako jasný přechod do fáze hojení, jako je tomu v případě konfliktně aktivních vředů a postkonfliktního zánětu a hojení, které nabízejí dva odlišné projevy symptomů. V práci s GNM je důležité vědět, že projevy symptomů nevznikají náhodně. Symptomy aktivního konfliktu se objevují pouze při nebo po DHS a symptomy specifické pro uzdravení se objevují pouze tehdy, když je konflikt skutečně vyřešen (symptomy aktivního konfliktu se také krátce projevují i během tzv. epikrize, pozn. překl.).

Praktický přístup k uzdravení v rámci GNM klade důraz na základní cíl, kterým je řešení a vyřešení základního biologického konfliktu v reálném smyslu.
Základním úkolem je proto nejprve identifikovat, jaký biologický konfliktní šok se v životě daného jedince odehrál. Klíčovým detektivním nástrojem k dosažení tohoto cíle je znalost zákona dvou fází. To nám umožňuje zaměřit se na přesnou biologickou šokující situaci z moře potenciálních “situací“ života, protože nyní jsme schopni zařadit přesné symptomy orgánu do kontextu psychiky, života a příběhu daného jedince.

Pokud se příznak týká konfliktně aktivní fáze, pak se tyto příznaky objevují až po výskytu konfliktního šoku. Otázka, kterou si musíme položit, zní: „Co se stalo v podobě konfliktního šoku, který předcházel těmto konkrétním příznakům?“ Naopak, pokud příznak svědčí o fázi hojení, pak se tyto příznaky mohou objevit až po vyřešení konfliktu v životě. Otázka, kterou si zde musíme položit, zní: „Jaký problém v životě byl vyřešen těsně před nástupem těchto symptomů hojení?“ Tyto otázky nám pomáhají přiřadit biologické symptomy k životnímu příběhu jednotlivce, abychom zjistili, jaký byl jeho konflikt, a mohli se jím reálně zabývat.

Kromě toho má každý orgán na základě embryologie své specifické „konfliktní téma“. Konkrétní orgány jsou naprogramovány nebo zakódovány tak, aby reagovaly na určitou kategorii biologického konfliktu. Například kůže reaguje na vnímání konfliktů „odloučení“, nosní sliznice na konflikty „zápachu“, játra na konflikty „hladu“ a ileum (střevo) na konflikty „nestravitelného sousta (a hněvu z nedostatku)“.

Zviditelnění konkrétního konfliktu v každém případě nám velmi pomáhá sladit se s touhou těla, místo abychom potlačovali symptomy a často ignorovali důležité aspekty psychiky pro naše blaho.

Praktické kroky k uzdravení

1. **Identifikujte konflikt**: Pochopte, co nám orgán sděluje o konfliktu. Každý orgán a tkáň má v psychice specifickou srozumitelnou souvislost s konfliktem. Všechny souvislosti orgánů se můžete naučit prostudováním důvěryhodných zdrojů GNM (k dispozici také online), které byly nashromážděny během 40 let výzkumu.
2. **Určete fázi konfliktu**: Určete, zda příznaky naznačují fázi hojení (například zánětlivá vyrážka naznačující vyřešený konflikt odloučení). Poté určete, jaký emocionální problém jedinec vyřešil těsně před nástupem těchto příznaků hojení. Pokud orgán vykazuje příznaky aktivního konfliktu (například buněčný růst ve střevech), identifikujte DHS šok z nestravitelného hněvu, který předcházel nástupu těchto příznaků.
3. **Řešení nebo vyřešení konfliktu**: Klíčem k řešení konfliktu je přesně určit, kdy začal, kdy došlo k šoku DHS. Tím získáte „místo činu“ – kontext, prostředí a individuální vnímání a okolnosti, které jsou pro překonání konfliktu nejdůležitější.
4. **Podpořte fázi hojení**: Často již samotné uvědomění si, kdy a kde došlo ke konfliktnímu šoku a o co šlo, může člověka během fáze hojení hluboce povzbudit. Nové uvědomění a „zvědomění si podvědomí“ rozbije a rozpustí mnoho nevědomých vzorců a „spouštěčů“, které by jinak mohly zůstat náchylné k relapsu. V této době je také velmi důležitá podpora rodiny a komunity, spolu s správnou výživou, odpočinkem a pocitem bezpečí.
5. **Změňte způsob, jakým vnímáme symptomy**: Místo toho, abyste symptomy vnímali jako zlo nebo ještě hůře jako „zlovolné síly přírody“, které nám chtějí ublížit, uznávejte je jako PŘEDVÍDATELNÉ důsledky inteligentní reakce těla na akutní biologické konfliktní šoky. Toto pochopení může pomoci udržet životně důležitý smysl a zároveň spojit lidi, aby poskytovali personalizovanou a odpovídající pomoc.
6. **Proveďte úpravy**: Uzdravení vyžaduje flexibilitu a přizpůsobivost. Je

důležité být otevřený všemu, co jedinec potřebuje k růstu během své cesty konfliktem a uzdravením, protože přizpůsobivost a růst lze skutečně poznat a řídit pouze z vnitřní psychiky jedince.
7. **Učte se GNM**: Vzdělávání sebe i ostatních o GNM, zákonu dvou fází a vrozených biologických programech těla umožňuje léčebné cestě překlenout velkou mezeru v současných modelech péče a umožňuje lidem získat kontrolu a důvěru ve své zdraví, aniž by si způsobili zbytečné škody na těle nebo mysli.

Životní cesta: překonávání obtíží v porozumění a přijetí

Přechod k vitalistickému paradigmatu, které uznává integrální roli psychiky v biologii, představuje pro mnohé významnou změnu. Tento holistický přístup, který zahrnuje jak fyzické, tak emocionální aspekty zdraví, zpochybňuje konvenční biomedicínský model, který se zaměřuje především na fyzické symptomy a intervence. Zahrnutí „druhé poloviny“ biologie, tedy psychiky, do našeho chápání zdraví a nemoci vyžaduje rozšíření perspektivy.

První výzvou, které mnozí v souvislosti s tímto paradigmatem čelí, je jeho sladění s převládajícími lékařskými doktrínami, které po staletí formovaly naše chápání zdraví. Abychom tento přechod usnadnili, je nutné zdůraznit, že tento nový přístup nezavrhuje mnoho pokroků konvenční medicíny (založené na obrovských technologických inovacích), ale spíše je doplňuje tím, že vyplňuje mezeru, která byla dlouho přehlížena: hluboký vliv emocionálních a psychologických faktorů na fyzické zdraví. Po vyplnění této mezery jsme povoláni k pochopení biologicky zakódované moudrosti, která definuje naše zdraví a existenci, a umožňuje tak výrazné zlepšení úspěchu naší zdravotní péče.

Vitalistické paradigma ohlašuje renesanci lidského vědomí a znamená návrat k integrovanějšímu a holističtějšímu pohledu na zdraví, který byl vlastní mnoha starověkým léčebným tradicím. Toto nové pojetí zdraví podtrhuje skutečnost, že naše těla a psychika jsou navrženy tak, aby fungovaly v harmonii s přírodním světem. Uznání této skutečnosti nám umožňuje přistupovat ke zdraví a léčení způsobem, který je v souladu s vrozenou moudrostí našeho bytí, a tím se sladit s podstatou „zdroje zdraví“.

Harmonie a uzdravení: Přijetí moudrosti přírody

Příroda ve své nekonečné moudrosti řídí každý aspekt naší existence, od buněčné úrovně přes složitost nervového systému až po hlubiny psychiky, a vede nás k životu plnému řešení konfliktů a nápravy disharmonie. V jádru Germánské Nové Medicíny (GNM) a nově objevených pěti biologických zákonů leží hluboké poslání, které rezonuje s vrozenou moudrostí našeho druhu – moudrostí, která hledá jednotu s životodárným principem, který nás vede.

Objevy GNM odhalují, jak jsou naše těla a mysli vnitřně navrženy k navigaci a řešení konfliktů, což odráží schopnost přírodního světa obnovit rovnováhu a podporovat kontinuitu. Toto sladění s přírodou je důkazem vrozené inteligence, která vedla náš vývoj a přežití. Je to inteligence, která hovoří

o jednotě veškerého života a potenciálu pro hlubokou harmonii mezi jedincem a jeho prostředím.

Přijetím vitalistického paradigmatu zdraví naslouchámе volání po znovuobjevení a sladění se s touto inteligencí. Učíme se naslouchat šepotu moudrosti přírody, která k nám promlouvá skrze samotnou podstatu našeho bytí a vede nás na cestu, která zahrnuje fyzickou, emocionální i duchovní dimenzi naší existence. Tento přístup nás vybízí k tomu, abychom se dívali za hranice omezení konvenčních modelů lékařské péče a uznali, že klíč ke zdraví a pohodě leží v každém z nás, v naší vrozené schopnosti spojit se s přírodními zákony, které řídí život, a porozumět jim.

Na naší cestě tímto paradigmatem si uvědomujeme, že „nejvyšší autoritou“ není vnější entita, ale hlas uvnitř nás, který odráží moudrost přírody. Tato změna nás vybízí k přehodnocení našeho vztahu k sobě samým, k ostatním a k okolnímu světu a přináší životní styl, který upřednostňuje harmonii, soucit a hluboký respekt k životu ve všech jeho formách. Přijetím principů GNM a vitalistického paradigmatu jsme povoláni k životu plnému řešení konfliktů na všech úrovních, k životu, který se snaží napravit disharmonii a podporovat budoucí zdraví a blahobyt našeho druhu. Tato cesta je návratem k našim kořenům, oslavou jednoty života a potvrzením vedoucí inteligence, která v nás vždy byla a čekala, až osvětlí naši cestu k uzdravení a budoucnosti, o kterou stojí za to usilovat.

Nové definování karcinogeneze

Poznatky ze studií na hlodavcích vystavených formaldehydu z pohledu Germánské Nové Medicíny

Ačkoli toxiny a jedy bezpochyby mohou způsobovat symptomy otravy a představují vlastní kategorii patogeneze v toxikologii, jejich účinky na organismus závisí na překročení určitých přesně definovaných limitů – tento princip je znám již od starověku. Tradiční moudrost nás naučila vyhýbat se jedovatým hadům, nekonzumovat jedovaté rostliny a vyhýbat se jiným zdrojům jedovatých látek, protože si uvědomujeme okamžité škody, které mohou jedy způsobit. V moderním rámci chápání rakoviny a jiných organických onemocnění, včetně chronických onemocnění, však jednoduchý model toxinů nestačí k reprodukci zjištění, která by jednoznačně spojovala toxin (nebo toxiny) s orgánově specifickým onemocněním u jednotlivce. Případ formaldehydu, často uváděný jako jedna z nesčetných patogenních látek, ilustruje, jak je třeba přehodnotit konvenční model toxinu.

Studie hlodavců vystavených koncentrovaným formám formaldehydu poskytují názornou ilustraci toho, jak takové látky, interpretované optikou Germánské Nové Medicíny (GNM), mohou vyvolávat biologické reakce, které jsou v konvenčním medicínském rámci často nesprávně interpretovány. Takový výzkum, původně zamýšlený k prozkoumání „karcinogenního“ potenciálu chemických látek, jako je formaldehyd, nechtěně vrhá světlo na složitou souhru, ke které dochází mezi akutním biologickým šokem a následnými adaptačními a postadaptačními hojivými procesy v těle.

V těchto studiích byli hlodavci, konkrétně myši a krysy s biologicky

zakódovanou averzí k formaldehydu, vystaveni podmínkám, které lze popsat pouze jako mučivé. Byli nuceni vdechovat vzduch nasycený koncentracemi formaldehydu stokrát silnějšími, než jaké by jakýkoli organismus přirozeně potkal. Tato expozice nebyla pouhým dráždivým činitelem; šlo o hluboké porušení jejich biologické integrity, které vyvolalo biologický konfliktní šok, konkrétně „konflikt zápachu“ postihující nosní sliznici. Podle GNM se tento šok registruje jako HH v bazálních gangliích mozku, čímž se spustí specifický biologický program v nosní sliznici, jehož cílem je přizpůsobit se vnímané hrozbě.

Okamžitou reakcí mozku na tento šok je vznik vředů v nosní sliznici. Tyto vředy nejsou náhodným poškozením, ale znamenají pokus organismu přizpůsobit se konfliktu „zápachu“. Během konfliktní aktivity hlodavců uprostřed jejich mučení bylo podle výzkumníků pozorováno vznikání vředů.

„Je pozoruhodné, že přirozená reakce těla na toto nucené vystavení se stává ještě zřetelnější PO skončení konfliktu.“ Jakmile jsou zvířata přemístěna ze škodlivého prostředí do podmínek, které signalizují bezpečnost a nepřítomnost škodlivého činidla, vstupují do přirozené, předvídatelné fáze hojení po vyřešení konfliktu. Právě v této fázi se začínají hojit dříve vzniklé vředy. Hojivý proces zahrnuje otok a obnovu tkáně, kterou vědci identifikovali jako „karcinogenní“ růst buněk, což zdánlivě potvrzuje mechanistickou hypotézu o formaldehydu jako o klíčové materiální příčině rakoviny.

Na rozdíl od tradičního výkladu těchto nových buněk jako „maligního nádoru nosní sliznice“ (tradiční paradigma konvenční medicíny), GNM nabízí pochopení, že pozorované změny tkáně nejsou výsledkem materiálního působení formaldehydu, ale spíše představují adaptaci psychiky, mozku a nosní sliznice a následný proces opravy v akci. Termín „rakovina“ je v tomto kontextu zavádějící, protože naznačuje „malignitu“, zatímco ve skutečnosti se jedná o přirozené hojení předchozího biologického ulcerativního procesu.

Takové studie mají dopady daleko přesahující specifické účinky formaldehydu na nosní tkáň zvířat. Zpochybňují konvenční závěr, že látky jsou „karcinogenní“, založený na materialistickém rámci, v němž jsou takové studie prováděny. Tyto dopady podtrhují potřebu porozumět biologickým změnám v kontextu holistické reakce těla, psychiky, mozku a orgánů na akutní šok, který v tomto případě zažilo každé z nešťastných zvířat ve studii.

Umístěním pozorovaných účinků expozice formaldehydu do rámce GNM tyto studie nejenže předefinovávají naše chápání „karcinogenů“, ale také zdůrazňují odolnost biologického organismu tváří v tvář nepřízni osudu, jak je stanoveno v pěti biologických zákonech. Cesta hlodavců od konfliktního šoku k uzdravení ilustruje schopnost těla přizpůsobit se a regenerovat, pokud mu je umožněno dokončit svůj přirozený biologický program v bezpečném a podpůrném prostředí. Je třeba také poznamenat, že takové studie na zvířatech by měly být obecně eticky odsuzovány, protože zvířata, stejně jako lidé, mají psychiku! A takové mučení je hanebným odrazem našeho pohrdání našimi zvířecími přáteli a druhy.

Další texty ke studiu:

GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® (GNM)

GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY

Lenka Bednářová: Zákonitosti Germánské Nové Medicíny

Germánská nová medicína – 100% reprodukovatelná přírodní věda, jejíž platnost si může ověřit každý sám na sobě

GNM: TEORIE KARCINOGENŮ